

*The Written Word Remains. Write Correctly
Написаното остава. Пиши правилно*

ИМЕНИЦИ И ИМЕННИЦИ

Случвало ли Ви се е да се чудите дали дадена дума се пише с единично **-н-** или двойно **-нн-**? Защо думи като *рожденик, писменост, обикновено* се пишат с едно **-н-**, а думи като *законност, пленник, временно* се пишат с двойно **-нн-**? Правилото гласи, че двойно **-нн-** се пише в следните случаи:

(а) при прилагателни имена, които завършват на **-нен**, а **е** отпада в членуваните форми за мъжки род единствено число, във формите за женски и среден род, както и във формите за множествено число (*временния, военна, ценни*);

(б) при производни или сродни съществителни имена и наречия на такива прилагателни (*законен – законност, постоянен – постоянно*);

(в) при съществителни имена, чийто корен завършва на **н** и които са образувани с наставка, започваща с **н**, например **-ник** (*сенник, пленник*), **-ница** (*пленница*), **-ност** (*повинност*).

Ето защо, след като пожелаваме *Честит рожден ден!*, правилната форма е *рожденик*. При колебание винаги можем да проверим в Официалния правописен речник на българския език (изд. „Просвета“, София, 2012).

Как се пише обаче – *именик* или *именник*, след като и двете присъстват в Правописния речник? В случая става въпрос за две различни думи. Човек, който има *имен* ден, се нарича *именик*, а думи, свързани с прилагателното *именен*, се пишат с двойно **-нн-**, например наречието *поименно* или съществителното *именник* (списък, документ или текст с имена, обикновено известни личности, често съдържащ и биографични данни, например *Именник на българските ханове*).

Д-р Ивелина Стоянова
Секция за компютърна лингвистика
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ – БАН